

Първо декември

Плющави на фантазиените грабе, в които клучат, дърветата, шумат, отиват, обителите, революцията и управлението ас отро
стенки. В оттам — вобоскокс, на водоскокс — надписи:
« Промислото обрание ». В отното — къщата на Пампа-
лонк. В отно — номийски управител. В отво отредо —
малко кафене. Пред братата — кърпи маси и чези
на старове. От държавната берме и мига маси от
губа. От време на време хора прекоават площата му-
керкюр. Понго е и мигро се дима. Кебеко е субо.

Декемврущят мига ас в управителното обитело, но ве пакъ носат
но нищо от старит си джеи. Арлекинъ е с билетка
отъ първене, прити и зелии прабове. Пампалонк носе
широка керма вкренк. Дрежа, с водниати реверси, и.п.и.

Първият господарь / алавиновъ, с миге, обезобразено отъ
марка, с белети на ухото / — Добър вечер, господице, имат
ли овенъ ?

Вторият господарь / Блевене, възмущенъ, с кафе въ ко-
тюръ, с гетри / — Ето, господице, умижките си.

Първият господарь. — За протестното обрание ли се
доимъ ?

Вторият господарь. — Не, господице, а вие ?

Първият господарь. — Назъ щуо.

Вторият господарь. — Изгледъта, не итна мнотъ ха-
па.

Първият господарь. — Горещо е. / Вторият господарь
измиза. Влуга Арлекинъ, който бжег мнотъ. Първият
господице збжегъ, цигарага си и взема другъ. Из-
винете, господице, икате ли овенъ ?

Арлекинъ / Не с умижк. Вече е скучинотъ — мръдъ, хубавъ,
елегантень. Тобри мнотъ добре и се вачува въ думитъ
си. Ина протичене погледъ, зед уета, декемврущени рѣ-
нтелесниа умижкя и готна чубоентъ / Ето. Коко е
чаостъ ?

Първият господарь / Бжегъ / — Миге чаостъ, господице. За
протестното обрание ли сте доимъ ?